

full dominical

Església de Menorca

Número 1844 - Any XXXVI - 8 octubre 2017

passant per la vida

L'ESPERIT SANT REUNEIX L'ESGLÉSIA

Benvolguts diocesans:

El primer element constitutiu de la Diòcesi és l'Esperit Sant. Sense la presència i l'impuls de l'Esperit, no seríem més que una societat humana. Podríem ser un grup de persones que s'uneixen per fer coses bones, però no l'Església de Jesucrist. És l'Esperit el que ens dóna la capacitat de perllongar en aquesta illa la persona i presència de Jesucrist al llarg de la història.

Qui reuneix l'Església és l'Esperit. Ell fa que, com per Pentecosta, s'enderroquin les divisions que provoca el pecat i siguin reunits els fills dispersos. Ell fa que siguem "comunió", "koinonia", ja que vessa sobre nosaltres l'amor de Déu (Rm 5, 5), que ens posa en comunió amb Ell. Aquesta comunió amb Déu ens fa estar també en comunió els uns amb els altres. L'Esperit ens ajuda a superar els nostres tancaments i indiferències, les divisions i conflictes, per fer de nosaltres una unitat en la diversitat.

A més l'Esperit dinamitza constantment la vida de la nostra Església, vessant sobre ella els seus dons i carismes (cf. I Cor 12, 4-11) i suscitant els diversos ministeris i vocacions, mitjançant els quals podem complir la nostra missió de ser signe i instrument de Jesucrist. A l'Esperit devem també la peculiaritat de la nostra Església de Menorca, la seva manera pròpia d'entendre i viure la fe, dins de la "comunió de les Esglésies" que formen l'Església catòlica.

Sense l'Esperit tot queda inert. Per això l'Església demana que Ell intervingui; necessita del poder i la presència de l'Esperit que actua en la proclamació de la Paraula i en els sacraments. Per la seva acció, la Paraula que predicam cada diumenge pot ser acollida com a Paraula de Déu i romandre operant en el cor dels homes (cf. I Te 2, 13). I per obra de l'Esperit Sant, el misteri pasqual de

Crist és actualitzat en els sacraments.

L'Esperit, finalment, és qui empeny a la nostra Església a la missió, el que la fa abandonar la seguretat del Cenacle i sortir al carrer per proclamar que Jesús és el Senyor. Ell és el principal protagonista de la missió. En efecte, en la missió de l'Església, Ell està "abans" (impulsant, donant confiança, preparant el cor); està "durant" (enfortint perquè siguem testimonis) i està "després" (conduint al creient fins a la maduresa cristiana).

Ja veieu que l'Esperit no és un apèndix de la Diòcesi, sinó Aquell que la reuneix, la dinamitza i la impulsa. La seva acció fa que aquí a Menorca hi hagi l'única Església de Crist, amb la seva peculiaritat específica. Us convido a invocar amb freqüència perquè tota la nostra Diòcesi se situï sota la seva acció, perquè vessi sobre nosaltres els seus dons i perquè sembri la llavor de la vocació en el cor de molts menorquins.

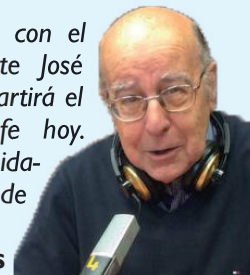
† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

JOSÉ LUIS SABORIDO
CURSACH, S.J. (12)

Seguimos hablando con el Jesuita y sacerdote José Luis Saborido. Impartirá el tema: "Proponer la fe hoy. Dificultades y oportunidades", a los catequistas de Menorca.

Nos habla de las dificultades en la transmisión de la fe ¿Y cuáles las oportunidades?

La gran oportunidad es que la fe ya no se hereda sino que, si se da. Ya no existe la fe sociológica, gracias a Dios, aunque persistan muchas de sus formas (que son, a su vez, la gran dificultad). Ahora es el momento de recuperar la dimensión misionera de la fe de todo bautizado, como pide insistentemente el papa Francisco.

¿Tenemos que pensar más en una Iglesia en salida?

Sí y con una pastoral y una catequesis "misionera" y no de conservación. Es la gran oportunidad para recuperar la catequesis de adultos y la catequesis permanente. Un doble movimiento: de minoría sociológica de la fe y de salida misionera de esa misma fe: pequeñas comunidades misioneras. Y todo ello es un acicate para una Iglesia que parecía dormida.

¿Cómo plantear hoy una catequesis que anime y sea convincente para los catequizados?

La catequesis, tiene que ser sobre todo experiencial. Sin experiencia religiosa toda catequesis es inútil e incluso contraproducente. La fe no se enseña: se ofrece o se contagia. Por eso es urgente "desescolarizar" la catequesis... Adaptar el curso catequético al año litúrgico, no al año escolar... Vincular la catequesis a la comunidad de modo que sea ésta el ámbito experiencial y vital de la catequesis. Y tener en cuenta que el lenguaje: el lenguaje de las nuevas tecnologías... Pero, antes que las tecnologías están la vida real de las personas y las comunidades.

¿Y como animar a los padres?

Algo muy importante es saber acoger a todo el que viene y ayudarle a dar nuevos pasos en su fe adormecida. Todo un arte... A menudo tenemos una mirada negativa sobre los padres: son los que traen al niño, como si fuese una guardería y, después de tomarse un café por ahí, lo vienen a recoger... Hay que cambiar la actitud y descubrir lo bueno y positivo que cada padre/madre tiene, para potenciarlo, para re-orientar al desorientado, para invitar, etc. Todo eso es la acogida. Y a mí me parece muy importante la "misa familiar" en la que se reúne la familia. Al fin y al cabo, la comunidad parroquial es una familia de familias... Y los niños son los que arrastran a sus padres, no simplemente para que "vengan a misa" sino para que se encuentren con la comunidad y la conozcan.

la paraula
de Déu

Diumenge XXVII de Durant l'Any

Cicle A

Lectura del llibre del profeta Isaïes

5, 1-7

Dedic aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. Ara, si voleu, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feis de jutges entre jo i la meva vinya. ¿Què podia fer per ella que no hagi fet? ¿Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què pens fer a la meva vinya: li llevaré la tanca, i que els ramats hi pasturin, enderrocaré la seva paret, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada, no la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de

Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

Salm responsorial 79

R: **La vinya del Senyor de l'univers és la casa d'Israel.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

4,6-9

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

21, 33-43

En aquell temps Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: "Escoltau una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivassin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià

els seus homes per recollir-ne els fruits, però els vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar, a un altre, el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els maltractaren igual. Finalment, els envià el seu fill, pensant que, almanco el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?" Li responen: "Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema." Jesús els diu: "¿No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu vos serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar."

Lectura del libro de Isaías

5, 1-7

Salmo responsorial 79

R: **La viña del Señor es la casa de Israel.**

Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses

4, 6-9

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponedlo por

obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

21, 33-43

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos, envió sus criados a los labradores para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro, y a otro lo apedrearon. Envío de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último les mandó a su hijo,

diciéndose: 'Tendrán respeto a mi hijo'. Pero los labradores, al ver al hijo, se dijeron: 'Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia'. Y, agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestaron: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a sus tiempos». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos».

evangeli i vida

Quin és el fruit de la meva vida?

Francesc Triay

Jesús, a l'evangeli, sovint parla amb paraules per denunciar situacions que no estan d'acord amb la voluntat de Déu. És una manera amb la que ens vol donar entendre que els seus camins no són els nostres. Al final del salm de meditació d'avui, resam: "Senyor, Déu de l'Univers, renou-vau-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada i serem salvats" (Sl 79, 20). Ens podem demanar: de què hem de ser salvats? Sovint no tenim consciència de la necessitat de salvació, pensam que tot ho fem bé. Fins sovint pensam que el mal que hi ha en el món és responsabilitat d'altres.

Isaïes a la primera lectura emprant la figura de l'Estimat, Déu, diu que de la vinya n'esperava bon raïm i li dóna raïms agres (cfr. Is 5, 4), i afegeix que la vinya és el poble d'Israel. Avui aquest cant d'Isaïes i la paràbo-

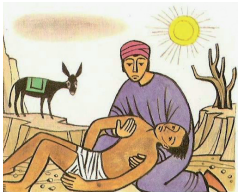
la dels vinyaters, no s'han llegit al poble d'Israel, se'ns han llegit a nosaltres, els cristians que celebrem l'Eucaristia i, de manera especial, als qui hem rebut l'encàrrec de presidir-la en nom de Jesucrist. Ens hem de demanar, uns i altres: donam bon raïm en la nostra vida? Treballem per viure l'evangeli de la salvació a fons? O, sols anam deixant passar el temps sense comprometre'ns amb la nostra vocació cristiana, al treball a la vinya del Senyor?

Jesús ens proposa una situació més dura en la paràbola. Presenta el maltractament als enviats del propietari que van a cercar els fruits de la vinya i, fins la mort del seu fill com darrer enviat, pensant que al maco a ell el respectaran. Demanem-nos: quina és l'acollida que nosaltres donam el Fill de Déu que ve constantment a nosaltres per a sal-

var-nos? Amb quina actitud escoltam la Paraula de Déu? Deixam que il·lumini la nostra vida o som d'aquells que es justifiquen dient o pensant que està desfasada?

Siguem sincers amb nosaltres mateixos i amb Déu, i revisem a fons la nostra resposta diària. Mirem quina és la nostra relació amb Déu i amb els germans. Revisant aquesta relació descobrirem quins són els fruits de la nostra vida. No és ver que tenim més fàcil revisar la vida dels altres que la pròpia? però Déu ens demana que revisem la nostra, cada un la seva.

Per a treballar a la vinya i fer aquesta revisió no ens deixa sols amb les nostres pròpies forces. Ell coneix la nostra petitesa i la nostra debilitat, per això una vegada més ens convida a seure a Taula amb Ell i se'ns dóna com aliment.

dimensió social de l'església (3)

Ser acollidors

Teresa Jansá Clar

Tots necessitem ser reconeguts com a persones i, per naturalesa, tot ésser humà tendeix a la relació amb els altres, d'aquí ve la importància de sentir-se acollit i no marginat, malgrat els nostres falls o les males accions que cometem (potser, de vegades, com Sant Pau: *No faig el bé que voldria, sinó el mal que no voldria.*).

Jesús, ple de l'Esperit Sant, va acollir tothom i, de manera especial, els qui eren rebutjats per la seva activitat: Leví (Mateu), cobrador d'impostos, Llc 5,27-32; per ser estrangers: La sirofenícia, Mc 7,24-30; per

ser pobres, malalts o desvalguts: curació d'un paralític, Mt 9; per ser pecadors: La dona adúltera, Jn 8,1-11; Aquests exemples entre moltíssims altres que trobem a la

Paraula de Déu, posen de manifest l'actitud compassiva de Jesús que no solament cura el cos sinó sobretot l'ànima, conscient que allò que sana el cor humà és la misericòrdia que brolla d'una mirada neta i arriba fins al més pregon de la persona.

Si som seguidors de Jesús hem d'anar aprenent a ser acollidors com ell, en comptes d'apropar-nos a l'altre amb una actitud de suficiència que fa romandre l'altre en un plànol inferior. Acollir algú de veritat és deixar-lo entrar dins el nostre cor, al mateix temps que entrem dins el seu, per evangelitzar-lo i deixar-nos evangelitzar.

Fernando Martí Camps (3)
sacerdote, literato e historiador

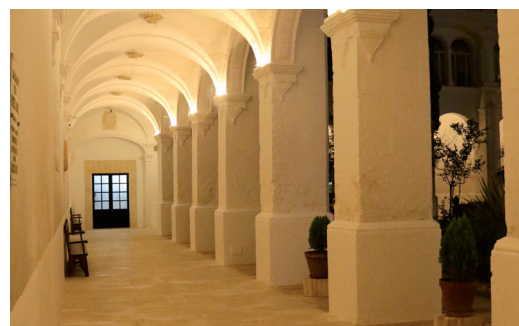
Ingreso en el seminario

Guillermo Pons Pons

En octubre de 1929 tuvo lugar el ingreso de Fernando Martí en el Seminario de Menorca, cuando contaba unos doce años de edad. Debió ser por entonces que sus padres fijaron en Ciutadella el domicilio familiar. Mahón y Ciutadella son las emblemáticas ciudades en que discurriría la vida de Fernando. Él nunca se olvidó de Mahón, la morada de sus años de infancia, pero Ciutadella será la población cuya vida e historia descubriría en profundidad y con vivo interés a lo largo de su vida.

Así exponía en su *Historia de Menorca* el

carácter bien diferenciado de estas poblaciones: «Ciudadela une en sí de modo armónico la evocación de un pasado glorioso y tradicional, con un nivel de vida cada vez más rico y una mentalidad más moder-

na. Mahón, condicionado desde siglos a su magnífico puerto, está muy influido, desde el siglo XVIII, por el elemento cosmopolita que lo visitaba y por los funcionarios y militares forasteros que han venido residiendo en la capital insular».

Ya en los primeros años de estudio, que se denominaban de «Humanidades», o sea, de un concienzudo estudio del latín y de otras disciplinas, Fernando iba destacando por su aprovechamiento, alcanzando distinciones en sus trabajos literarios, que tanto le caracterizarían después en su futura labor de escritor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana

Dg. 8, XXVII de Durant l'Any: Is 5, 1-7 / Sal 79 / Fl 4, 6-9 / Mt 21, 33-43.

DI. 9, Fèria: Jn 1, 1-2, 11 / Sal Jn 2 / Lc 10, 25-37.

Dt. 10, Fèria: Jn 3, 1-10 / Sal 129 / Lc 10, 38-42.

Dc. 11, Fèria: Jn 4, 1-11 / Sal 85 / Lc 11, 1-4.

Dj. 12, La Mare de Déu del Pilar (F): 1Cr 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2 o bé: Fets 1, 12-14 / Sal 26 / Lc 11, 27-28.

Dv. 13, Fèria: Jl 1, 13-15; 2, 1-2 / Sal 9 / Lc 11, 15-26.

Ds. 14, Fèria: Jl 3, 12-21 / Sal 96 / Lc 11, 27-28.

Dg. 15, XXVIII de Durant l'Any: Is 25, 6-10a / Sal 22 / Fl 4, 12-14. 19-20 / Mt 22, 1-14.

DIÀLEGS A LA CATEDRAL

Amb la finalitat de mantenir uns diàlegs oberts amb la societat menorquina, el Bisbe de Menorca promou, amb molt d'interès, la iniciativa "Diàlegs a la Catedral".

Aquests diàlegs tindran la finalitat: de ser un espai de diàleg amb totes les persones, tant creients com no creients, per donar a conèixer la visió de l'Església catòlica sobre alguns temes d'interès i intercanviar opinions i punts de vista sobre qüestions que ens afecten a tots (la persona humana, la societat, la cura del planeta, etc.).

La dinàmica de les trobades partirà de les preguntes o temes que es suggereixen pel diàleg. Les propostes s'han de fer escrivint a l'e-mail: comunic.bisbat@gmail.com. D'entre els temes suggerits, el Sr. Bisbe n'escollirà un per a desenvolupar. La trobada començarà amb l'exposició del tema per mantenir després un temps de diàleg. Els "Diàlegs a la Catedral" tindran lloc aquest curs els divendres dies 20 d'octubre, 15 de desembre, 16 de febrer i 27 d'abril a les 20 h.

Animam a tothom a fer propostes dels temes que més puguin interessar per al primer "Diàleg", que s'han de fer arribar, abans del 15 d'octubre.

Diàlegs a la Catedral

una iniciativa del Bisbe de Menorca
Mons Francesc Conesa Ferrer

Vol facilitar un espai de diàleg donar a conèixer la visió de l'Església intercanviar opinions i punts de vista

Dinàmica:

Qualsevol persona pot dirigir una pregunta o tema a: comunic.bisbat@gmail.com

d'entre les propostes, el Sr. Bisbe escollirà un tema per desenvolupar la trobada començarà amb l'exposició del tema i després hi haurà un temps de diàleg

El primer "Diàleg a la Catedral" del curs serà Divendres dia 20 d'octubre a les 20 hores

Esteu tots convidats proposar temes i a participar! Us hi esperem!

Les preguntes i suggeriments es poden dirigir a: comunic.bisbat@gmail.com

agenda

Inici de l'Escola de Teologia

A Maó: Tema: "L'home a la recerca de Déu: la religió i les religions", dilluns dia 9 a les 20.30 h, a la Casa de l'Església.

A Ciutadella: Tema: "Viure d'acord amb l'Evangeli, la moral cristiana", dimarts dia 10 a les 20.30 h, al Seminari Diocesà.

A Ferreries: "Pregar amb el Salms", dissabte dia 14 de 10 a 13 h, al Col·legi sant Francesc.

Jornada de formació per a Catequistes

Es faran els cursos: **La intel·ligència espiritual a la catequesi**, Mn. Eugeni Rodríguez, prevere de la diòcesi de Mallorca. **Proposar la fe avui. Dificultats i oportunitats**, P. José Luis Sabrido, sacerdot Jesuïta, actualment resideix a Zaragoza. **Ser catequista, fer catequesi**, Mn. Llorenç Sales, prevere diocesà, rector de les parròquies de sant Francesc d'Assís, Mare de Déu del Carme i Santa Eulàlia de Maó. Dijous dia 12, a partir de les 10 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Clausura jubileu de Fàtima

Amb motiu de la clausura del Jubileu de la Mare de Déu de Fàtima, la imatge de la Mare de Déu, el divendres dia 13, torna a la parròquia per un dia. Durant el matí l'església estarà oberta perquè els fidels puguin venerar-la. El capvespre hi haurà rosari a les 19 h, i missa a les 19.30 h. Parròquia sant Francesc d'Assís, de Maó.

Presentació nou llibre

Presentació del llibre **Darreres homilies** del prevere diocesà Rafel Portella Moll. L'obra aplega 67 sermons que aquest capellà migjorner, traspassat el 18 de setembre de 2016, predicà entre el 2011 i el 2016 a la Parròquia de Sant Antoni de Maó. També inclou un pròleg del bisbe Francesc Conesa, així com epílegs dels bisbes Joan Piris i Salvador Giménez Valls i del vicari general Gerard Villalonga. Divendres dia 13 a les 19 h, a l'església parroquial de Sant Cristòfol des Migjorn Gran.

Jornades d'Animació missionera

El missioner combonià, Antoni Calvera Pi, que ha estat a Sudàfrica i a Etiòpia. Durant el cap de setmana del 13 al 15 d'octubre durà a terme a Menorca uns dies d'animació missionera.

Enviament dels professors de religió

El Secretariat d'Ensenyament, inicia el curs amb la celebració de l'enviament, amb els Mestres de Religió. Dissabte dia 14, a les 10.30 h, a l'església de Santa Maria de Ferreries.

Sortim al carrer

Els Clubs parroquials organitzen: "Sortim al carrer". Dissabte, dia 14, de 11 a 13 h, a la plaça de la Catedral de Ciutadella.

Pregària a Santa Clara

Les monges de Santa Clara, conviden a participar de la pregària contemplativa mensual. Dissabte, dia 14 a les 18 h, al Monestir de santa Clara de Ciutadella.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

El Consell de Presbiteri programa el nou curs

El passat 20 de setembre, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, el bisbe va mantenir una reunió amb el Consell de presbiteri, format pels preveres de la Diòcesi.

En la reunió, durant la qual es programà el nou curs, el Bisbe Francesc, va fer públic el nomenament dels nous arxiprestes: Mn. Joan Tutzó, Maó; Mn. Joan Febre, Centre; i Mn. Joan Bosco Faner, Ciutadella.

La reunió s'inicià amb l'aprovació del nou calendari d'activitats del curs. La diòcesi menorquina es proposa treballar uns temes d'estudi i un temari, "Discernir per evangelitzar". D'aquesta manera tots els grups, Consells i moviments, treballaran uns temes, amb l'objectiu de marcar les directrius que han de marcar la tasca evangelitzadora en els propers anys.

Igualment, el presbiteri, es marca uns pautes per a poder dur a terme uns temes d'estudi mensuals. El temari,

parteixen del llibre: "El do de la vocació presbiteral".

Amb la intenció de unificar criteris a l'hora de la celebració del Sagrament del Matrimoni, es van acordar unes pautes comunes i així acollir millor les parelles que desitgen rebre el Sagrament.

També s'informà d'unes conferències que s'organitzen sobre el Bisbe Sever i del proper 75è aniversari de la Coronació de la Mare de Déu del Toro, que s'esdevindrà el 2018.

Gràcies per la solidaritat

"A Menorca som refugiats" volem agrair al poble de Ferreries la seva generositat, aportant 982'84 € a la

col·lecta de la Missa de Caixers de les passades festes de Sant Bartomeu, i en especial a la parròquia de Sant Bartomeu, que decidí destinar aquesta quantitat als projectes als quals es faran arribar tots els doblers recaptats per la nostra entitat i que són l'atenció sanitària a dos camps de refugiats a la illa de Quíos (Grècia), per mitjà del Fons Menorquí de Cooperació, i els programes d'atenció als refugiats amb els que col·labora Càritas Diocesana de Menorca al camp de Ein El Hilweh, a El Líban. A tots, moltes gràcies!!

San Manuel González García (1877-1940)

El domingo 24 de septiembre tuvo lugar en la Catedral la celebración de la Eucaristía en acción de gracias por la canonización del que primero fue obispo de Málaga y después de Palencia. Presidió la misa el Obispo concelebrando cuatro sacerdotes. Un hermoso lienzo figuraba en el presbiterio.

La vinculación de san Manuel González con la diócesis de Menorca resulta destacable, no por una presencia física y personal en nuestra isla de este santo español, sino por la muy temprana y constante presencia del movimiento espiritual y apostólico por él fundado, que se denomina «Unión Eucarística Reparadora», que popularmente suele conocerse como de las «Marías de los Sagrarios y Discípulos de San Juan».

Resulta que esta obra la inició el santo en 1910,

y sabemos que ya en 1913 estaba presente y actuando con mucha constancia en Menorca, y sigue en casi todos los pueblos de la isla.

El Obispo Francesc en la homilía de la celebración destacó ampliamente la vida y el espíritu de San Manuel, quien se distinguió por su profunda devoción a la Eucaristía, así como por su labor de promoción de la piedad eucarística y de ayuda a las personas más necesitadas. Estaban presentes en la celebración junto con las asociadas, los fieles de la parroquia de la Catedral y otras personas y familias de diversas nacionalidades que manifestaron su gozo por tomar parte en este evento, que por tratarse de un nuevo santo canonizado tiene trascendencia para toda la Iglesia.

Guillermo Pons